

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

נמ' אמר רבא אמר
למסעש בצורה. גרש פו
מיד דקסרום כי לו הני
סאן למסע: ישלי ייה
מיובה קמח מלאכה
לאסור. מין למן דק קמ
ע"א גרשי ד"ה הני נמי עלי
ומדוכה ולע:

רבינו חננאל

חץ אחריו הוא חתים)
 הדואר הוא, שיש
 (יש) שנים, מחכים
 של עז וקורבן בליל
 פסח עד אגוז, גמל
 נדעם ככלל, ויש
 חתים חליו ונשים
 בקריתם בחר ארץ
 בית הנגב אלף
 ובעז שהוא הנגב
 מוכנים (וכסותם)
 בזה ונפיל ונכסל
 והא להן של ובו
 נסגר, והפסח של
 חץ בולטין מוכותי
 מכסין אחר חבל
 וחסן עמילין את
 חתם של וזה נפתח
 שברתו שרדן
 (פסח) מוכרים
 וקסותם שרדן
 עז שקבעו נפתח
 הדין ככלל הדין
 הדין (פסח)
 חץ אחד, וכן
 וזו כן שיעור
 מחולות שרדן
 כרכליתו של מר
 וזקוקה הוא
 כנס, ככר, אסר
 (מסמך) מרדן
 כנס, מרדן
 אטום שיעור
 נגד ונפיל חבל
 עז (שאל) שרדן
 חץ שיעור

המוציא יין פרק שמיני שבת

מתני' תרודו. כף קוליי'ר: חף. קס"ד דפומחת של טוחן עמלא ושיעורה נפיש מתרוד: כרדר. עץ יש לאורגין וראשו חד: כדי לזרוק בזהמס. דלא טרח איניש למשקל כרור משום עוף להכריחו דבקלא בעמלא דרמי ליה איזל ליה: גמ' וסא קיי"ל

שעשועורא דרבנן נפיש. גבי לעשות
חפי פותחת. שנים הקצוים
 וזה ואלה הן עממא ועשים אותם
נמשא: חפי פותחת עשורין. דכל
 ומן שלא חזרן בה אינן ראויין לבלום:
שעשורין. דכל עמם ככלי מתכות
 יפשוטוין שומאין ככלל שחטין וחילין
 (סו. סה:). וזו משום דלמחבר לפותחת
 וכל המחבר לעבור טעור פותחת יס
 לה בית קיבוץ ומקבל מספת: **ושל**
גל ואם הפותחת האות אינה של
 כלום כגון של שירה ומגדל אלף של גל
 גמלים (סו. טרופין גלי כגון למחמם עשרי
 הנהגה) אפי' שחזרן כפותות הואיל
 ומחבר זה דלתה היא ודלת נזין מחובר
 לקרקע עשורין **ספוקים.** וסוכות
 ועל שם סוכין (סו. קרי סוכות ועל שם
 הסוכין וזה קרי וסוכים) **ואלו שמרשס.**
 ההנמה נזרור זה נהבכאות: **שיעורין**
 להחמיש עילין אזי נמי
 נעלגלגל כחצר ולהביסן לית הכסא
 יחדיו ואזרזי חצי שיעורא הוא דכמרי
 נחמיו להו מחייב עזר הוואות: **כוס**
למגור כביס. שלש מחטין לקיטח
 ומקנה זו אחר זו אחת כוית ואחת
 האחרת (סו. קטנה להסיר רעיה הדגנן פי
 ההדגנה) פותחת ומלכלך סביבותיו:
עשורטני. מחזנים יכנים לשם לשקול:
מלא היד. בין שלשן או אפילו קו ד'
 י' (סו. סלן מלא היד: **מקורלות.**
 וקצוותו שפיו ראיות לקיטח: **מוסר**
נחור ד' אמות או נחצר
 דלגל יתסר לטולטליהו: **כאנא.** כל
 ואחת: **הסם סני.** פלוגתא
 איתרוג מחני' היא נחמסת סוכה:
 היא סדורה בפי התלמודים: **וכסא**
 ויש הרבה תלמידים שלא
 נאמרו והוא מילה הידועה בשאיה
 דעשה: **כך מחלוקת טשן.** ולפימנא
 נעלמה אחרך דלגל חשנא לגיטתא
 נכרייתא ואם נחמסתה הוכר ממשתא
 דאיתרוג: **אכל לא ספאיים.** כמו שקל
 שיקת רבב (פסודין קו. סה). שקורין
 ל"ש"ע' דהואיל ומיפרכה לא חזי
 לקיטח ואפורה לטלטל: **כרשיני**
ככליטא. הכי מיקרו משום שנכל
 אחרך להם היא והמחרישה מעלה
 נדבים: **למשמש.** הנזק לביטות
 איני יכול לביטות חזרין לקמן
 שיקריק' (משמשעם אמרונן נגזק והוא
 נספת). וקא סלקא דעתך דקאמר
 נכשנת אסור למשמש כלל דדרך
 ממחשבתים כחול: **ליסחקן.** דאמר
 (תמיד פ"א דף סו.) עמוד הדמר
 נזכר ארס לדי' הדורוה: ומשני
 ויש

נלמא ר' יר. האי דרך דקאמר רבא דרך הממשש בחול בלא שיור
ששום שער ימין אבל בלאהר די בגון אותו צרור ב' אלכסומי
פסיר דמי: אם יש מקום קבוע לכה"כ. שאם ישמירו לו ערביה יקנה
שאר שמייה מכניס שם מלא די: כהכר. כשיעור המכירה כלח. ו
טעמיה: ואם יש עליה עד. קונה המעמד ששאר לך חומר
הגדלין בגפן וקורין ודיל"ש: מוריני בהמה. כל בשר שיש בהמה
גל מקום שאין בהכר חלק בגון קליפת הלשון ובגון החיצ שיש
בסוד ואחרות נמי קאי: הסול. שאינו יושב. אלאה קונה בו חצי
גל. לא חצי יבש חצי: מלא אחד. באותו דר שקינה בו חצירו לא חצי
אחת עד: מהו. מי בגיל ליימוד דידרו או לא: אי רשומי ניכר מ

למנות דרים ורודה רמליצין האב כי הוסי' רמליצין באחרון, עקרון הוויזיה (ובדומה) נוסף של קרטיבי בליארא, אחר ארמיה שהיה קרוב להחלפתו והחלפתו, אולם אבטל וכלי לביטול אל רמליצין בעצרתו בשבת, כי להחליף את הישרא' את השבת, ומכאן נכלל את תחילתו או (רמליצין) ולא יעשה כדרך שהוא משמש בחלל, במקום זה מן ווטא ורמליצין יסמכן, אלא כללואו להליקט מנצח מסמכן, וסמכן, אלא שמסמכן כללואו יד, שני משפחים כי כללואו את עצמו (אם רמליצין) שבוני שני שני, אלא שמסמכן כללואו דרמליצין מנצח שני מן ווטא ורמליצין ופשוט.

פא.

חפ"י פותחת בחורין, פי' בקונטרס שנים של עם ונותנין אותם בפותחת (א) לפתוח וקודם שלא יקבעו אין ראוי לכולם קבען בפותחת טמאין דכלי עץ כמתכות ופשוטיהם טמאים כדאמר בהכל שחטין (חולין 97 סה:) ואי משום דמחובר לפותחת והמחובר לטהור

ות תרודו רבי יהודה
 ונו חף וזכית כדי
 צרור או אבן כדי
 ר' יעקב אומר כדי
 מומרא דשיעורא דר'
 לן דשיעורא דרבנן
 פותחת: תנו רבנן
 בען בפותחת מומאין
 וחוכברן בדלת וקבען
 המחבור לקרקע הני
 כדי לנרור בו: תנא
 שני נימין כמחת:
 ק בעוף ירבי אלעזר
 רבי יוחנן והוא
 שיעורו תניא רבי
 משקל עשרה זוז:
 להו רבותי אבנים
 בכמה אמרו לו כזית
 וכי טורטני יכנים
 ירבי יוסי אומר
 ש' כרבי יוסי אומר
 ת"ר (שבטה) ג'
 להכנים לבית הכסא

ממנו מהם בזה שמשם יצאו חסידים
ברבים למצותה' נמי נראה לר"י
לחשיב כוונתו דקמני סיפא דהכא
טענת של מהבת וחסות של איתנה ר'
נחמיה מטעה ונראה לר"י דבחפני של
מהבת איירי וזע"ס ולי נקטע ראיין
הכי קלת ליתוס דפומחת ואפילו הכי
טעורין גדולמי כלי מתכות טעורין
קבען פומחת טעורין דעגמרה
מלאכתן וכן שמשע דקמני דעגמל
משוס גמר מלאכה דקמני ושל ע'
זע"ס שחכרן דלתה כו' דמשמע מה
שקבען דלתה יכ' לו פומחה
אלא כיון שזלין ע'ס פומחה (י) [תקף]
קבען בגל טעור:

אסור למשמש בצדור. פירש
קבועים הנלך לפעם
ואינו יכול אסור משום השרת ימין
ואם הוא נכח בדבר שאין מתקין
סבר כר"ש כפס"ב דל"ה (דף כג.)
והס"ג קצקן לקמן לרבי יוחנן דאסר
משום השרת הוי שיש לומר דהכא
נמשמו לרוב הוי פסיק רישיה:
ואם לאו כהביע. ונראה לר"ם
נגידסר ר"ח ואם לאו הכרע
מדוכה קטנה של גשמים והכרע פ"ה
רגל כמו כרעי המטה וכן מפרש
גירסא שלי מהלך רגל מדוכה קטנה
של גשמים: (י) **אמר** רב ששת אם
יש עליה עד מורה. מילתא בלתי נפשה

הוא פירוש מותר לקנה זה אפילו גדולה יותר מכביה או אם יש רבבה ממלאה הדין מותר לטעול כולו דכיון דיש עליהם עד הובט כולו: מהו

יש מצות חומר מכביה: **מדוכה קטנה**. מלאכתה לאיסור אסור לגולה לקטנה: **תפוסות**. פי' **לולי גנים**. אותן פיתולין העשו כמורג שהוא פגום וחרוקה כמורג חרוך חדש כלומר כן כמין קולין וכפגומות וכביה: **הכסות**: **שקיה** **כו חבירו**. לא חוי לקיטות ורב ששם אמר לעיל אם יש עליה עד מותר: וכן אבל בלד שני חוי: **ידיים**. שהיה קיטות שעליה שלו: **ונשטעטש**. ר. דכיון דמחלים לא חוי לנשמים ולא מיבעיל ליה מצות הכסא: מהו

[illegible]

עין משפט
נר מצות

כָּדָא מַרְיָא סִימַת מַהֲלָא שְׂמַת
הַלְלֵנָה יָא:
בְּהָא דְּגֵס הַלְלֵנָה יָא:
כֻּדָּא דְּמַרְיָא מְכַוֵּי שֵׁם הַלֵּי
דְּקַמֵּת לְאַרְבֵּין סָה עוֹד
שְׂמִיעַ אֲרִיִּים קִימֵן שִׁיב סַפְיָא
א:
כֻּדָּא דְּמַרְיָא שֵׁם טוֹשִׁיעַ שֵׁם
סַפְיָא ד:
בְּהָא דְּמַרְיָא שֵׁם הַלֵּי דְּכִי עוֹד
(וְשִׁמַּת שֵׁם יָא):
בְּכֻדָּא דְּמַרְיָא שֵׁם טוֹשִׁיעַ שֵׁם
סַפְיָא א:
לֵּא דְּמַרְיָא שֵׁם הַלֵּי דְּטוֹשִׁיעַ
שֵׁם סַפְיָא ב:

לעזי רש"י

קולייזר. כף (של סכרים).
בְּקוֹרֶשׁ (במסדה"ש)
[בִּיקוֹרֶשׁ]. חדות.
בעלות שפה תדה.
גלישט"א, רגב אדמה.
סיג"ש, תאנים (טחורים)
בצורת תאנים.
וודליש [וודלייש].
קנקנות.

מוסף דעס "י"

מותר להכניס לבית
 הכסא. כמון ד' אמות,
 וסככים בשדה ואין מוקף
 מחיצות ואין כן אלא
 משולל דרכים, ומשם כח
 הכניסה לא גזר (סוכה דף
 כאבד). קסבר נכחי חזא
 לקיטת אבל גדולה לא חזא
 (שם). התורה, שאין יושב
 אלא על דרכי, שחזק ק'
 נקיבו נפשות יותר מדי
 (ברכות נה).

רבינו חננאל (המ')

דבר ר' יואל, אם יש מקום
קבוע בליח השאט שנמצא בו
מטלעל לשם לשון אבנים
מקורולות, כל אחר [כ]מלא
היד [ב]ר לוקח כהן, ואצלי
יש מקום שנוטל עד
בית הכנסת הקבוע אמות
הרבה [ב]ד אמות). אבל
אין מקום קבוע אלא אם
יש בידי אבנים סובב
בקבעה לראות אנה יש,
אין לו (לשונת) [לשונת]
אלה הכתוב מזהר קטנה
על בשמים. אמרו ר' יוסף
דאמרו אלא יש בתים
אבל אלו בשמים.
והיוט שמעין מירושלם הכרע

מדוכה קטנה (ראשה)

[illegible]

אבנים מקורולות רבוק עם
א החם נטשטשו ואין עושין
מתור לו ליתלן ולקנח בהן.
עליהן. מהו לטלטלן בשבת.
חיישינן שמא יבוא לקפלם
ואין עושין פירות].